

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I går havde jeg lejlighed til at beskæftige mig med hr. Tinnings meget særprægede debatform og tilbagevise hans personlige angreb. Det har vist sig i dag, at det ikke har hjulpet. Hr. Tinning bliver mere og mere aggressiv og går dermed ind i en debatform, der gør det unødvendigt for os andre at beskæftige os med hans indlæg. Vi er jo ganske klar over, at hr. Tinning ønsker, at denne sag skal vedvare en måned længere, fordi det giver ham anledning til at misbruge denne talerstol, som han har gjort det nu i de sidste to dage. Jeg tror ikke, andre i Folketinget kan indse nødvendigheden af at give hr. Tinning den mulighed, og jeg skal ikke sige mere om dette.

Jeg synes, fru Ebba Strange i øvrigt har ret i, at der er visse emner, vi skal ikke inddrage i denne debat, og derfor skal jeg også udelukkende holde mig til de ændringsforslag, der er stillet. De er jo stillet på baggrund af en meget lang debat, vi havde ved andenbehandlingen, og udvalget har jo også vist en yderligere interesse for sagen ved, som det skete, at stille yderligere spørgsmål efter andenbehandlingen – spørgsmål, som vi i Justitsministeriet har gjort os umage for at besvare så grundigt som muligt. Derfor er det naturligt, at det bliver de hovedspørgsmål, der er indeholdt i mindretallets tre ændringsforslag, som skal besvares af mig. Det ene af dem behøver jeg vist slet ikke at gå ind på; det er en ren konsekvensændring.

Vedrørende de to andre skal jeg blot sige, at det er min opfattelse, at det vil være forkert at inddrage Dansk Flygtningehjælp, som er en privat humanitær organisation, i grænsekontrollen i vid forstand. Jeg mener, at det alene må være en statsopgave at tage stilling til, hvilke personer der skal have tilladelse til at indrejse i vort land. Efter forslaget ligger kompetencen klart – og det ville ikke være tilfældet, hvis ændringsforslaget blev vedtaget – hos Direktoratet for Udlændinge med adgang til at påklage afgørelsen til mig.

Vedrørende det andet ændringsforslag, som Det Radikale Venstre har stillet om affattelsen af § 8, stk. 2, 3. punktum, vedrørende Danmarks mulighed for at afvise udlændinge, der indrejser fra et land, hvor man er i en faktisk tryghedssituation, vil jeg gerne sige følgende: det er grundtanken i og ho-

vedsigtet med regeringens forslag, at asylansøgere, der indrejser til Danmark fra et land, hvor den pågældende befinder sig i en faktisk tryghedssituation, skal kunne afvises. Jeg går også ud fra, vi er enige om, at alle personer, der befinder sig i vore nærmeste nabolande: Sverige, Norge, Vesttyskland og England, må anses for at befinde sig i en faktisk tryghedssituation. Hvis vi ikke fastholder det, er det også umuligt at opnå den tilsigtede begrænsning af flytningestrømmen.

Med det forslag, mindretallet har stillet, vil vi på grund af landenes forskellige praksis med hensyn til meddelelsen af opholdstilladelse til asylansøgere, der ikke er omfattet af konventionen, ikke have mulighed for at afvise personer, der indrejser selv fra vore nærmeste nabolande.

Derfor må jeg altså foreslå Tingets medlemmer at afvise de tre ændringsforslag, der er stillet, og fastholde den indstilling, der kommer fra regeringspartierne og Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er enig med justitsministeren, når han henstiller til os at føre diskussionen på et sagligt grundlag. Jeg går derfor ud fra, at det var en forglemmelse eller en af de små undladelsessynder, når justitsministeren karakteriserede Dansk Flygtningehjælp som en privat humanitær organisation uden at tilføje: men godkendt af De Forenede Nationers Højkommissariat som dettes repræsentant for Danmark. Skal vi være saglige, må det tages med, men jeg går ud fra, at det var en forglemmelse.

Hvad angår spørgsmålet om, hvor man er i en rent faktisk tryghedstilstand, tror jeg ikke, der er den helt store forskel på behandlingen af det, som man kalder flygtninge i konventionsforstand og i de facto-forstand, når det gælder Vesttyskland f.eks. Men der er jo rigtignok en rent faktisk forskel, når det gælder Tyrkiet, og vi modtager jo asylansøgere via Tyrkiet. Det var dem, jeg gerne ville være sikker på blev fanget op. Der vil folk, som nægter militærtjeneste, sikkert ikke være beskyttet, og det er givet, at de andre, jeg nævnte – de homoseksuelle og lesbiske – ikke vil være det. Det er dem, jeg gerne vil have med. Det drejer sig om menneskeskæbner.